

10. Oh anna armsad üllemad,
Et nemmad fartwad Jummalat:
Siis nende truid allamad
Ka rõmo päivi tunnemad.

11. Arm olgo keisri herrale,
Kes isaks on so rahwale;
Oh, et ta kaua ellaks weel!
Ja peaks rahwast rahho teel!

12. Keif Ma. ja kohto-wannemad,
Need temmast seatud üllemad —
Kas olgo Ma ehk merre peäl —
Keif täitko temma käsku teäl.

13. Kass' willi tousta mulla seest,
Ja anna kasso merre weest;
Oh toida keif, mis ellab teäl,
So omma loduid ilma peäl!

14. Sell' uel aastal wõtta ka
Keif rahwast pattust puhhasta;
Et wõtwad káia sedda teed,
Kus õnsaks sawad pattused.

Kui hädda feige surem, siis abbi
feige liggem.

Naupli liinas, Krefa maal, olli Krefa
kunninga jalla-wäe tenistuskes üks noor
Krefa-mees, Abdel Selam nimmi, kes en-
nese truusse ja wiskä ollemisse pärrast kei-
fide omma üllematte melest armsaks sanud.
Jalgi polnud temmast laitust leida ta puh-
tusse ehk ello wiski polest, ja weel wähhäm
ta kasso täitmisse asjust, sepärrast siis ikka
temma holeks ehk temma toimetada anti,
kus feige ennam karmu peäl asja, ehk kus
feige ennam truust tarwis olli. Selle nore
mehhe kitus olli ka jubba kuninga kätte
ullatand. Siis anti ühhel päwal, se olli
aastal 1846, üks wägga suur furjateggia
(wang) temma järrele-watamisse holeks;
kaks teist temma sarnast noort meest seati,
kes temmaga wahhikorda piddid wahheta-
ma. Kui sesamma noormees õhto monned
filmapiigud omma wahhikorra peäl olli ol-
nud, tulli ta jure üks mees, kes sure pitka